

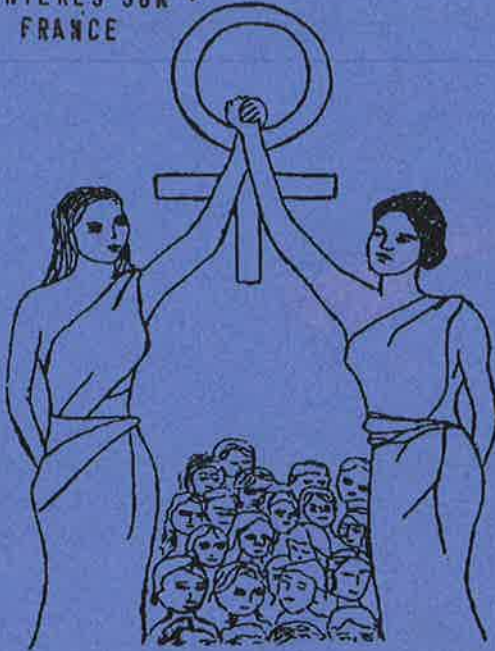
இள்தார

1

RAYA

87 RUE DE COLOMBES
92600 ASNIERES SUR -
- SEINE ; FRANCE

1992

பெண் ணின் பலமை

women's power

ഉഴിക്കു ശക്തിയ്

RAYA

87 RUE DE COLOMBES
92600 ASNIERES SUR -
- SEINE ; FRANCE

வாக்குரிமை கோரி குவைத் பெண்கள் ஆர்ப்பாட்டம்

வாக்களிக்கும் உரிமையும்
வாக்களிக்கப்படும் உரிமையும்
கோரி 05.10.1992 அன்று குவைத்
பெண்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர்.

கு வை த் தி ல்
மேல்வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த
இருபத்தியொரு வயதிற்கு
மேற்பட்ட ஆண்கள் மாத்திரம்தான்
பராக்ரமன்றத் தேர்தலில்
வாக்களிக்கும் உரிமை உள்ளவர்கள்.
(600000 மொத்த சனத்தொகையில்
81000 ஆண்கள் மாத்திரம்.)

(Bild dop)

எனது

வணக்கம்!

"ஊதா" வினாடக உங்களை முதன் முதலில் சந்திக்கின்றோம். இப்புதிய முயற்சியின் உதவியோடு உங்கள் முன் இப்போதுதான் நடக்கத் தொடங்கியுள்ளோம். எமது ஆரம்ப அடிகளை மெதுவாகவும், அவதானமாகவும் எடுத்து வைத்துள்ளோம்.

ஐராப்பா வில் 25 க்கும் மேற்பட்ட தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் புதியதொரு சஞ்சிகை அவசியந்தானா என்ற கேள்வி உங்களுக்குள் எழலாம்.

மேற்கு ஜேர்மனியில் "நமது குரல்" என்ற பெண்கள் சஞ்சிகை தொடர்ந்து மூன்று வருடங்களாக வெளிவந்தது. இச்சஞ்சிகை பல பெண்களை எழுதத் தூண்டியதோடு அவர்களுக்குள் புதைந்திருந்த கருத்தாக்கங்களை வெளிக் கொண்டுவர தோழியாகவும் இருந்து செயற்பட்டது.

கடந்த வருடம் "நமது குரல்" நிறுத்தப்பட்டபோது அதில் எழுதி வந்த அதிகமான பெண்களின் ஆக்கங்கள் தொடர்ந்தும் வெளிவராதது எமக்கு ஏமாற்றத்தை தந்தது மட்டுமல்லாமல் எம்முன் ஒரு வெற்றிடத்தையும் விட்டுச்சென்றது. இவ்வேளையில் தான் பெண்களுக்கான ஒரு சஞ்சிகையின் தேவையை உணர்ந்த நாம் "ஊதா" வை வெளியிடுவதற்கு முயற்சித்தோம்.

நாம் எல்லோருமே அடிமைகளாய்த்தான் "வாழ்ந்து" கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் பெண்களாகிய நாம் இரட்டிப்பான அடிமைத்தனத்தால் நசுக்கப்படுகிறோம். நாம் அடிமையாக, இரட்டிப்பான அடிமையாக "வாழ்ந்து" கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை எங்களில் எத்தனை பேர் விளக்கிக் கொண்டுள்ளோம்?

நான்கு சவருக்குள் முனகிக் கொண்டிருக்கும் குரல்களைத் திறந்த வெளிக்குக் கொண்டுவருவதும், எழுதாது நிறுத்தப்பட்ட பேனாக்களுக்கு மீண்டும் உற்சாகம் கொடுப்பதும், பெண்விடுதலைக் கருத்துக்களைக் கலந்துரையாடும் மேடையாக இருப்பதுவும் "ஊதாவின்" முக்கிய நோக்கங்களாகும்.

"ஊதா" பெண்விடுதலையோடு நின்றுவிடாது, நாம் நாளாந்தம் எதிர்நோக்கும் இனவாதம், நிறவாதத்தை எதிர்ப்பதும், எமது நாட்டிலோ அல்லது வேறு நாடுகளிலோ நசுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு குரல்களாக இருப்பதோடு எமது எல்லோருக்குமான பொதுவான விடுதலைக்குத் தன்னாலான பங்கினையும் வகிக்கும்.

ஆசிரியர்குடி

பெண்கள்

தேவிகா

சந்திப்பு

ஹோர்ண நகரில் 17.03.90இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெண்கள் சந்திப்பின் எட்டாவது தொடர் எசன் நகரில் 12.09.92 அன்று இடம்பெற்றது.

சுயஅறிமுகத்தைத் தொடர்ந்து முதலாவது நிகழ்சியாக "218வது சட்டமும் பெண்களும்" என்ற தலைப்பில் கட்டுரை வாசிக்கப்பட்டு பின் கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது. இதில் 218வது சட்டம் பற்றிய விளக்கமும், கருக்கலைப்பு செய்வதால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் உடலியல், மனோவியல் பாதிப்புகள் பற்றியும், கருக்கலைப்பு செய்வதை தீர்மானிப்பதில் பெண்களுக்குள்ள உரிமைகள் பற்றியும் கலந்துரையாடப்பட்டது. அத்தோடு இலங்கை, மலேசியா, துருக்கி போன்ற நாடுகளில் சட்டங்கள் இவ்விடயத்தில் எவ்வாறுள்ளன என்பது பற்றியும் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. கருக்கலைப்பு/கருத்தடை என்பன இரு வேறுபட்ட விடயங்கள் என்பது பற்றியும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. நிகழ்ச்சிக்கு வருகை தந்திருந்த பெண்கள் அனைவரும் கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றியமை இவ்விடயம் தொடர்பாக தமது பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தை அவர்கள் உணர்ந்தமையை காட்டியது.

இரண்டாவது நிகழ்ச்சியாக

"காண்பதும் கேட்பதும் - வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்களில் பெண்களின் உருவகங்கள் என்ற தலைப்பில் கட்டுரை வாசிக்கப்பட்டு, விமர்சிக்கப்பட்டது. கட்டுரை எளிமையான விதத்தில் விளங்கக்கூடிய முறையில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் நீண்டதாக இருப்பதால் கவனம் செலுத்த முடியாமல் உள்ளதென கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

மதியபோசனத்தையடுத்து வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சியொன்று இடம்பெற்றது. பெண்விடுதலையைக் கருவாகக் கொண்ட வில்லுப்பாட்டு திருமதி. ஈஸ்வரி வேலாயுதம் அவர்களினால் இயற்றப்பட்டு மேடையேற்பட்டது. உழைக்கின்ற பெண்கள் எல்லோரும் ஓரணியில் சேர்ந்து நின்று பெண்விடுதலைக்குப் போராடவேண்டும். அப்படிப் போராடுவோமாயின் விடுதலை கிட்டும் என்று கருத்துப்பட அமைந்த வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சி கலகலப்பாக அமைந்தது. கட்டுரைகள், கவிதைகள் மூலம் மட்டுமல்ல வில்லுப்பாட்டு மூலமும் பெண்விடுதலைக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவது பயன்தரவல்லது என்பதை காட்டியது.

இதையடுத்து பாரதிபாடல்கள் பெண்களினால் பாடப்பட்டன. இலங்கையிலும் பெண்கள் அமைப்புகள் பற்றிய கட்டுரை ஒன்று வாசிக்கப்பட்டதையடுத்து

பார்வையாளராக வந்திருந்த திருமதி. மங்கையற்கரசி அமிர்தலிங்கம் சில நிமிடங்கள் உரையாற்றினார். மேற்கு நாடொன்றில் தமிழ்ப்பெண்கள் இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதைக் கண்டு தான் பெரிதும் மகிழ்வதாகக் குறிப்பிட்டார். இச்சந்திப்பில் இரண்டாவது பெண்கள் சந்திப்பு மலர் வெளியிடப்பட்டு வெளியீட்டிற்கு உறுதுணையாகவிருந்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கப்பட்டது.

அடுத்த சந்திப்பு பேர்லினில் நடைபெறும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. செயற்குழுத் தெரிவுடன் அடுத்த சந்திப்பிற்கான ஆலோசனையாக கலைநிகழ்ச்சிகள் அதிகம் சேர்க்கவேண்டுமென கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. நிகழ்ச்சிகள் 16.30 மணியளவில் நிறைவுபெற்றன.

சிறுகதை

எறிகுண்டுகளை

உருட்டுபவர்கள் நாங்கள்

நாங்களேதான் எறிகுண்டுகளும்

இவற்றால்

அடித்து விழுத்தப்படும்

கட்டைகளும் நாங்கள்.

இடித்து மோதிச் சக்குநூறாகும்

குண்டுருளும் பாதை

எங்கள் இதயம்.

குண்டுருளும் பாதை

இரு ஆண்கள் நிலத்தில் கிடங்கொன்று தோண்டினார்கள். அகன்று ஓரளவு வசதியான அக்கிடங்கு ஒரு புதைகுழியைப்போல் காட்சியளித்தது.

அவர்களிடம் ஒரு துவக்கு இருந்தது. மனித உயிர்களைக் கொல்லுவதற்காகவே அதை ஒருவர் செய்திருந்தார். பெரும்பாலானவர்கள் இவர்களுக்கு முன் பின் அறிமுகமற்றவர்கள். அவர்களின் மொழியையும் இவர்களால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. அவர்கள் யாருக்கும் எக்கெடுதலும் செய்யவில்லை. ஆனால் அவர்கள் கூடப்படவேண்டியவர்கள். ஏனெனில் அது ஒருவரால் கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது. மனிதரைக் கொல்லுவதற்காகவே ஒரு நிமிடத்தில் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட குண்டுகளைப் பாய்ச்சக்கூடிய துவக்கை ஒருவர் செய்திருந்தார். அதற்காக அவருக்குப் பரிசும் வழங்கப்பட்டது.

இந்த கிடங்குக்குச் சற்றுத்தள்ளி இன்னுமொரு கிடங்கு இருந்தது. அங்கிருந்து

ஒரு மனிதனின் தலை எட்டிப்பார்த்தது. அதற்கு வாசனை நுகரக்கூடிய மூக்கு, ஓ நகரத்தை அல்லது ஒரு மலரினைப் பார்க்கக்கூடிய கண்கள், பாண் உண்ணக்கூடிய அல்ல "இங்க" என்ற பெண்ணின் பெயரையோ அம்மா என்றோ அழைக்கக்கூடிய வாப இருந்தது.

அந்தத் தலையை துவக்கு வைத்திருந்த இருவரும் கண்டனர்.

"சடு" என்றான் ஒருவன்.

மற்றவன் சுட்டான்.

தலை சிதறியது. இனி அதனால் வாசத்தை நுகரவோ, நகரத்தினைப் பார்க்கவோ அல்லது "இங்க" என்றழைக்கவோ முடியாது.

இனி எப்போதுமே முடியாது!

இருவரும் மாதக்கணக்காக கிடங்கினுள் இருந்தார்கள். இன்னும் பல தலைகளை சிதறடித்தார்கள். அத்தலைகளுக்கிரிய மனிதர்கள் இவர்களுக்கு முன்பின் அறிமுகமற்றவர்கள் அவர்கள் யாருக்கும் எக்கெடுதலும் செய்யவில்லை. ஆனால் ஒரு நிமிடத்துள் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட குண்டுகளைப் பாய்ச்சக்கூடிய துவக்கை ஒருவர் செய்திருந்தார். சுட்சொல்வ இன்னொருவர் கட்டளையிட்டிருந்தார்.

இறுதியில் பெரிய மலையொன்றைச் செய்யக்கூடிய தொகையான தலைகளை இருவரும் கொய்த்திருந்தார்கள். இவர்கள் தூங்கும் வேளையில் தலைகள் மெதுவாக ஒலியெழுப்பியபடி அந்த ஓடு பாதையில் குண்டுகள் உருள்வதைப்போலவே ஒலியெழுப்பியபடி உருளத்தொடங்கும். அதனால் இருவரும் விழித்துக்கொள்வார்கள்.

"எங்கு கட்டளையைத்தானே செய்யிறம்." என்று குசுகுசுத்தான் ஒருவன்.

"ஆனால் செய்தது நாங்கள்தானே" மற்றவன் கத்தினான்.

"அது எவ்வளவு கொடூரமானது."

"ஆனால் செய்தது நாங்கள்தானே." மற்றவன் கத்தினான்.

"அது எவ்வளவு கொடூரமானது."

"ஆனால் அது சிலநேரத்தில் சந்தோஷமாகவும் இருந்தது." சொல்லிவிட்டுச்

சிரித்தான் மற்றவன்.

"இல்லை" கத்தினான் குசுகுசுத்தவன்.

"இல்லை. அது சிலநேரத்தில சந்தோஷமாகத்தான் இருந்தது சந்தோஷமெண்டால் அதெல்லோ சந்தோஷம்."

இரவில் இருவரும் மணிக்கணக்காக விழித்திருந்தார்கள்.

"ஆனால் கடவுள்தானே எங்களை இப்படிப் படைச்சவர்." என்றான் ஒருவன்.

"கடவுளுக்கு ஒரு மன்னிப்பு இருக்கு. ஏனென்றால் அவர் இல்லாதபடியால்." இது மற்றவன்.

"கடவுள் இல்லையா?" கேட்டான் ஒருவன்.

"ஓம். அதனாலதான் அவர் தப்பினார்." பதிலளித்தான் மற்றவன்.

"ஆனால் நாங்கள் இருக்கிறம்." குசுகுசுத்தான்.

"ஓம். நாங்கள் இருக்கிறம்." மற்றவன் ஆகே மாதித்தான்.

பல தலைகளைக் கொய்யும்படி கட்டளையிடப்பட்ட இருவரும் இரவில் தூங்கவில்லை. ஏனெனில் கொய்யப்பட்ட தலைகள் மெதுவாகச் சத்தம் எழுப்பின.

"நாங்கள் இதோடையே இருக்கவேண்டியதுதான்."

"ஓம். நாங்கள் இதோடையே இருக்க வேண்டியதுதான்."

"அங்க வாறங்கள். சுடுறத்துக்கு தயாராகு." ஒருவன் கத்தினான்.

இருவரும் துவக்கைத் தூக்கியவாறு எழுந்தார்கள்.

மனிதர்களைக் கண்டபோதெல்லாம் கட்டார்கள்.

அந்த மனிதர்கள் இவர்களுக்கு முன்பின் அறிமுகமற்றவர்கள். யாருக்கும் எக்கெடுதலும் செய்யாதவர்கள். ஆனாலும் இவர்கள் கட்டார்கள். அதற்காகத்தானே ஒருவன்

துப்பாக்கியைச் செய்திருந்தான். அவனுக்குப் பரிசும் வழங்கப்பட்டது. சுட்டுத்தள்ளும்படி இன்னொருவன் கட்டளையிட்டிருந்தான்.

ஜேர்மன் மொழிமூலம்: வோல்கங் போர்சாட் (Wolfgang Borchert- 1921- 1947)

தமிழில்: நிருபா/ரதி.

இளம்வயதிலேயே நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்துபோன வோல்கங் போர்சாட் தான் இறப்பதற்கு இரண்டு வருடங்களிற்கு முன் "இரவில் எலிகள் தூங்கும்", "பாண்", "சமையலறைக் கூடகாரம்" போன்ற நல்ல சிறுகதைகள், நாடகம், அரசியல் அறிக்கைகள், கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். இவர் ஆரம்பகாலத்தில் புத்தகவிற்பனையாளராகவும் பின் நாடகநடிகனாகவும், உதவி இயக்குனராகவும், அரசியல் நகைச்சுவை நடிகனாகவும் விளங்கினார். ஹிட்லரின் கொடிய ஆட்சியை விமர்சித்து எழுதினார். நகைச்சுவைகள் சொன்னார் என்பதற்காக பலதடவைகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு, பின் கட்டாயமாக யுத்தக்களத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். இரண்டாவது உலகயுத்தத்தின்போது நடந்த கொடுமைகளையும் அதனால் ஏற்பட்ட பஞ்சம், பட்டினி போன்றவையை தனது வாழ்வின்மூலமாக அனுபவித்து எழுதப்பட்டவை இவரது படைப்புகள்.

218வது சுட்டிப் பெண் ஜூரிமையம்

உலகில் எந்தவொரு சமூக அமைப்பை எடுத்துக் கொண்டாலும் பெண் என்பவள் அச்சமூகத்தில் தம்மைத் தலைவர்கள் என்று பறைசாற்றி நிற்கும் அரசியல்வாதிகளால், அவர்களால் இயற்றப்பட்டு அமுல்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சட்டங்களால் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள்.

காற்சட்டை அணிந்து, வண்டியும் ஓட்டக்கற்றுக்கொண்ட ஜேர்மனியப் பெண்கள் ஆண்களுக்கு சமனானவர்கள், எல்லா உரிமைகளையும் பெற்றுவிட்டவர்கள், சுதந்திரமானவர்கள் என எம்மவரில் பலர் தவறான கணிப்புகளைக் கொண்டுள்ளோம்.

மூன்றாம் உலகநாட்டுப் பெண்கள் மீதும், வளர்ச்சியடைந்த மேலைநாடுகளில் வாழும் பெண்கள் மீதும் திணிக்கப்பட்டுள்ள அடக்குமுறை ஆடிப்படையில் ஒன்றையாபினும் மேலைநாடுகளில் வாழும்

பெண்கள் சில சலுகைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் சலுகைகள் என்பது சமத்துவமான உரிமைகள், சுதந்திரம் என்ற கருத்தாகாக.

ஒரு பெண்ணின் விருப்புடனோ அல்லது விருப்பின்மீயோ தரித்துவிட்ட கருவைத் தொடர்ந்து பத்து மாதங்கள் சுமப்பதா இல்லையா என்று தீர்மானிக்கும் உரிமை பெண்ணிற்கு இல்லாதபடி சட்டங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. வழமைபோலவே பெண்ணின் செயற்பாட்டை, சுயஉரிமையை, விருப்புகளை தீர்மானிப்பவர்கள் அரசியல்வாதிகளாகிய ஆண்கள்தான்.

இன்று ஜேர்மனியில் பெண்ணிலைவாதிகள், அரசியல்வாதிகள், மதவாதிகளிடையே கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டும், விவாதிக்கப்பட்டும் வரும் விடயமாகிய 218வது சட்டம் என்றால் என்ன என்பது பற்றிப் பார்ப்போம். 218வது சட்டம், 1871ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் கீழ் கருக்கலைத்தால் அல்லது கலைப்பதற்கு முயற்சித்தால் ஐந்து வருடங்கள் சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்கவேண்டியிருந்தது. கருக்கலைப்பதற்காக உதவிசெய்தவர்கள்

பத்து வருடங்கள் சிமைக்குள் அடைக்கப்பட்டார்கள்.

218வது சட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட 1871ஆம் ஆண்டிலிருந்தே பெண்கள் அதற்கெதிரான குரல்களை எழுப்பத் தொடங்கிவிட்டனர். இதற்கு முந்திய காலங்களில் கருத்தரித்த எண்பது நாட்களிற்குள் கருவைக் கலைப்பது குற்றமாகக் கருதப்படவில்லை. 218வது சட்டத்தின் மூலம் கருக்கலைப்பு நடவடிக்கையை குறைக்கலாம் என்ற அரசியல்வாதிகளின் எதிர்பார்ப்பு ஏமாற்றத்தையே கொடுத்தது. 1900ம் ஆண்டில் 411டாகவும், 1910ல் 946ஆகவும், 1914ல் 1755ஆகவும், 1912ல் 100000 ஆகவும் அதிகரித்தது. இதனால் சிமைச்சாலைகள் முட்டிவழிந்தன

1976ஆம் ஆண்டு முதன் முதலில் 218வது சட்டத்தில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு பின்வந்த காலங்களில் மேலும் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. தற்போது உள்ள சட்டத்தின்படி கீழ்வரும் நான்கு சுட்டிக்காட்டிகளில் ஒன்றைக் காரணமாகக் காட்டுபவர் மட்டுமே சட்டப்படி கருக்கலைப்பு செய்யும் உரிமையுடையவர்கள்.

1, சமூகக்காட்டி (Soziale Indikation) - பணநெருக்கடிகளிருத்தல்.

இளம்வயதாயிருத்தல்(13,14 வயது), etc. காலவரையறை 12 கிழமைகள்.

2, மருத்துவக்காட்டி (Medizinische Indikation) - கருவைச் சமப்பதால் கர்ப்பிணிப் பெண்ணிற்கு உயிர் ஆபத்து அல்லது உடல், உளப்பாதிப்புகள் வருமெனக் கண்டுகொண்டால். காலவரையற்றது.

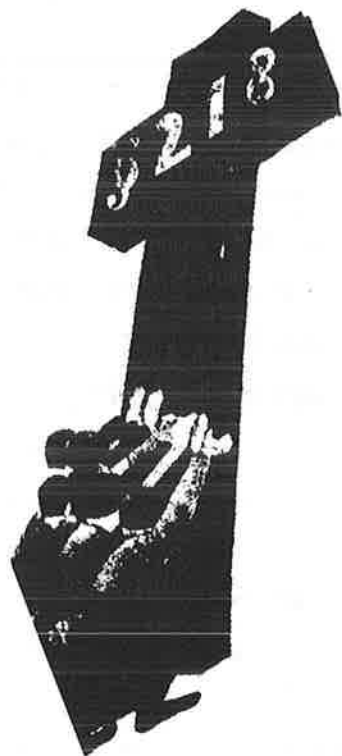
3, கண்ணால் பார்த்து உணரக்கூடிய காட்டி (Eugenische Indikation) - கரு மாற்றமுடியாத நோயுள்ள குழந்தையாகப் பிறக்குமாயின் (அங்கக்குமைபாடுகள் அல்லது வேறு நோய்கள்). காலவரையறை 22 கிழமைகள்.

4, குற்றவியற்காட்டி (Kriminologische Indikation) - கருவுருவாவதற்கு பாலியற்பலாத்காரம் காரணமாகவிருந்தால் காலவரையறை 12 கிழமைகள்.

மேற்குறிப்பிட்டவைகளின் ஏதாவது ஒன்றை காரணமாகக் காட்டி கருக்கலைக்க விரும்புவவர்கள் குமைந்தபட்சமான மூன்று நாட்களிற்கு முன்னர் ஆலோசனை நிலையத்தில் ஆலோசனை பெற்ற சான்று

மருத்துவமனையில் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஆலோசனை நிலையங்களாக கரிதாஸ் நிறுவனம் (Caritas), கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள், டயகோனி, எவங்கலிச தேவாலயங்கள், ஆர்பாயிம்ம வோல்பாட் (Arbeiter Wohlfahrt), புமோ பமிலியா (Pro Familia) போன்றன இயங்கிவருகின்றன. இவ்வாலோசனை நிலையங்கள் பிள்ளைப்பேற்றின் முக்கியத்துவத்தையும், அதற்கான வழிமுறைகளையும் கூறிவருகின்றன. கருக்கலைக்கும் முடிவோடு கட்டாய ஆலோசனைக்காக செல்பவர்கள் ஆலோசனைக்குப்பின் தமது முடிவுகளை மாற்றியுள்ளனர். கிழக்கு-மேற்கு ஜேர்மனி ஒன்று சேர்ந்த பின் 218வது சட்டம் பற்றிய விவாதம் கூர்மையடைந்திருப்பதை அவதானித்திருப்போம். கிழக்கு ஜேர்மனியில் 1972 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் இன்னும் அமுலில் இருக்கின்றது. அச்சட்டத்தின்படி கருத்தரித்த 12 கிழமைகளுக்குள் எந்தவித நிபந்தனைகளும் இன்றி கருக்கலைக்கலாம். கிழக்கு-மேற்கு ஜேர்மன் இணைப்புப் பத்திரத்தில் உள்ளபடி

இவ்வாண்டின் இறுதிக்குள் கிழக்கு ஜேர்மன் சட்டம் மாற்றப்படாவிட்டால் பழைய சட்டமே தொடர்ந்தும் அமுலில் இருக்கும்.

இங்குள்ள அரசியற் கட்சிகளின்

நிலைப்பாடு

பகமைக்கட்சி(Bündnis 90/ Grüne):

218வது சட்டம் நீக்கப்படவேண்டும். கருக்கலைப்பது அல்லது குழந்தை பெறுவது பற்றி தீர்மானிக்கவேண்டியது பெண்ணின் உரிமை. ஆலோசனை கருக்கலைப்பதற்கான உரிமைகளையும், வழிமுறைகளையும் எடுத்துக் கூறுவதாக அமையவேண்டும்.

சமூக ஜனநாயகக் கட்சி(SPD): 12

வாரங்களில் தண்டனையின்றி கருக்கலைக்கலாம். காலவரையறை மீறப்படுமாயின் அது பெண்ணின் குற்றமில்லை. கட்டாய ஆலோசனை அவசியமில்லை.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இடதுசாரிக்

குழுக்களும்(PDS/ Linke Liste): 218வது

சட்டம் நீக்கப்படவேண்டும். கருக்கலைப்பு

சட்டபூர்வமாகப்படவேண்டும்.

கருக்கலைப்பதற்கான சகல வசதிகளும்

அரசாங்கத்தினால் செய்து

கொடுக்கப்படவேண்டும். கர்ப்பிணிப்

பெண்களுக்கு எந்தவித ஆலோசனைகளும்

அவசியமில்லை.

சுதந்திர ஜனநாயகக் கட்சி (FDP):

கருக்கலைப்பு தண்டனைக்குரிய

செயலாயினும் 12 கிழமைகளுக்குள்

தண்டனையின்றி கருக்கலைக்கலாம்.

அக்கரு மாற்றமுடியாத நோயுள்ள

குழந்தையாக பிறக்குமாயின் 22

கிழமைகளுக்குள் கலைக்கலாம்.

ஆலோசனை அவசியமானது.

கிறிஸ்தவ ஜனநாயகக் கட்சி, கிறிஸ்தவ

சமூகக் கட்சி-- சிறுபான்மை (CDU/CSU):

கர்ப்பிணிப் பெண்ணிற்கு அக்கருவை

சுமப்பதனால் உயிராபத்து, உடல்,உள

பாதிப்புகள் ஏற்படுமாயின் 12

கிழமைகளுக்குள் கலைக்கலாம்.

ஆலோசனை குழந்தைப் பேற்றிற்கான

வழிமுறைகளை எடுத்துக்கூறுவதாக

அமையவேண்டும்.

பெரும்பான்மை: மருத்துவக்காட்டியின்படி

12 கிழமையும், கண்ணால் பார்த்து

உணரக்கூடிய காட்டியின்படி 20

கிழமைகளும் தண்டனையின்றி

கலைக்கலாம். கருக்கலைப்பதற்கு 3

நாட்களுக்கு முன் கட்டாய ஆலோசனை

பெறப்படவேண்டும். பிறக்காத கருவை

காப்பாற்றும் விதமாகவும், பிள்ளைப்பேற்றை

ஊக்குவிக்கும் முகமாகவும் ஆலோசனை

அமையவேண்டும்.

கருத்தடை உபகரணங்களை சரியான முறையில் பாவிப்பதில்லை, பெண்களுக்கு கருக்கலைப்பது இலகுவான விடயம், கருவைக் கலைக்கும் பெண் ஒரு கொலையாளி, தம்போதுள்ள கருக்கலைப்புச் சட்டங்கள் மேலும் இறுக்கப்படுத்தப்படவேண்டும் என்று மதவாதிகள், பெண்ணுரிமை மறுப்பாளர்கள் விவாதிக்கின்றனர். பிரச்சாரம் செய்கின்றனர்.

யுத்தம் நடக்கும் நாடுகளிலும்சரி, "அமைதி" நிலவும் நாடுகளிலும்சரி பெண்ணின் விருப்பின்றி பலவந்தமாக உடலுறவு கொள்வது தாராளமாக நிகழ்கின்றன. இதுமட்டுமல்ல பெண்ணின் சுயவிருப்பின்றி அவள் வயிற்றில் கரு உருவாவதற்கு இன்னும் இன்னும் பல காரணங்கள் உள்ளன.

1 ,பெண் பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்தப் படுதல், அன்னியனால் மட்டுமல்ல சொந்தக் கணவனால், தகப்பனால், சகோதரனால், மாமனால்..... (ஜேர்மனியில் சிறுவர்கள் தொடக்கம் இளம் பிள்ளைகள் வரை வருடத்திற்கு 5 இலட்சம்பேரும், அமெரிக்காவில் மணித்தியாலத்திற்கு 10பெண்களும்

பாலியல் பலாத்காரத்திற்குட்படுத்தப்படுகின்றார்கள்,

2, இன்றைய கருத்தடை உபகரணங்கள் 100% பாதுகாப்பு இன்றிருத்தல்.

3, சுகக்குறைவு எனக் காரணம் கூற ஆணுறைகளை (Condoms) ஆண்கள் பாவிக்க மறுத்தல்.

4, கருவைச் சமப்பதோ அல்ல கலைப்பதோ பெண் தானே. அதாவது கஷ்டங்களை அனுபவிக்க போவது பெண் தானே என்ற ஆண்களின் அலட்சியத்தன்மை.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வயிற்றிற்குமுந்தையை சமப்பதா அல்ல கருவைக் கலைப்பதா என்ற தீர்மானிப்பதும் அதன்படி செயற்படுவது பெண்ணின் உரிமையே.

சூரியா

நண்ணி

அவன் தலையால் இல்லையென்கின்றான்
 ஆனால் அவன் இதயத்தால் ஆம் என்கின்றான்
 அவன் தன்னால் விரும்பப்படுபவர்களிற்கு ஆம் என்கின்றான்
 அவன் ஆசிரியரிற்கு இல்லையென்கின்றான்
 அவன் நிமிர்ந்து நிற்கின்றான்
 அவனிடம் கேள்வி கேட்கப்படுகின்றது
 எல்லாப் பிரச்சனைகளும் முன்வைக்கப்பட்டுவிட்டன
 திடீரெனப் பைத்தியக்காரச்சிரிப்பு அவனைத் தூக்குகின்றது
 அவன் அனைத்தையும் அழிக்கின்றான்
 இலக்கங்கள் வார்த்தைகள்
 திகதிகள் பெயர்கள்
 வரிகள் பொறிகள்
 ஆசிரியரின் மிரட்டல்களையும் மீறி
 அபூர்வமான குழந்தைகளின்
 இகழ்ச்சிக் கூக்குரல்களிற்கு மத்தியில்
 பல வர்ணங்களிலுமுள்ள சோக்கட்டிகளால்
 தூரதிர்ஜ்டக் கரும்பலகையில்
 அதிர்ஜ்டத்தினது முகத்தை அவன் வரைகின்றான்.

பிரெஞ்சு மூலம்: ஜாக் பிறவேர்
 தமிழில் : க.கலாமோகன்

பிறவேர்: சில குறிப்புகள்

ஜாக் பிறவேர் Jacques Prevert 1900 ஆண்டு நியூயில் Neuilly பிறந்தவர். பிரான்ஸின் மிகவும் தரமான கவிஞர்களில் ஒருவர். பாடல்கள் நிறைய எழுதியுள்ளார். திரைப்படம், புகைப்படம் இவைகளிலும் அதீத ஆர்வம் காட்டியவர். சர்ரியலில இயக்கம் இவரைத் தனது பங்காளிகளில் ஒருவராகக் கருதுகின்றது. வார்த்தைகள், நிகழ்ச்சி, மழையும் அழகிய காலமும், ஐந்துகள், பலடார்தீவுகளின் கடிதம், வரலாறுகள், அலங்கோலம், விஜயங்களும் ஏனையவைகளும், வார இதழ்கள், மரங்கள், ஐந்தாவது காலம், இரவுக்குரியன்: இவை பிறவேரின் கவிதா அறுவடைகள். சாதாரண மொழிக்கூடாக அசாதாரணங்களை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்ட பிறவேர் 1977 ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

ஊதா

"ஊதா" ஒரு வருடத்திற்கு மூன்று இதழ்கள் வெளிவரும்.

சந்தா - 15 டி.எம்

உங்கள் ஆக்கங்கள், விமர்சனங்கள் அனுப்புவதற்கும் மற்றும் சகல தொடர்புகளுக்கும்:

"UUTHA"

ALLER WELT HAUS

Pothhof str. 22,

5800 HAGEN 1

Germany.

ஜேர்மனியில் இனவாதம்

சமீப காலமாக ஜேர்மனியில் வெளிநாட்டவருக்கு (மேற்கு ஐரோப்பியர்களல்லாதவர்கள்) எதிரான தாக்குதல்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. இவ்வருடத்துக்குள் 10க்கு மேற்பட்ட வெளிநாட்டவர்கள் நாசிகளினால் கொலைசெய்யப்பட்டுள்ளார்கள். பலர் பலத்த காயங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டும் உள்ளார்கள். வெளிநாட்டவர்கள் வசிக்கும் வீடுகள், அகதி முகாம்கள் தீக்கிரையாகியுள்ளன. இவைகள் நாளுக்கு நாள் நடந்துவரும் சம்பவங்கள் ஆகிவிட்டன. Hoyerswerda, Mannheim, Rostock ஆகிய நகரங்களில் நடந்த வெளிநாட்டவருக்கு எதிரான தாக்குதல்கள் பலரை திகைக்க வைத்துள்ளது. அகதிகள் முகாம்களும், வெளிநாட்டவர் வசிக்கும் வீடுகளும் நாசிகளினால் தீயிடப்பட்டு தாக்கப்பட்டபோது பல பொதுமக்கள் கைதட்டி ஆதரவும் உற்சாகமும் அளித்தார்கள். பொலிஸ்காரர்கள் பக்கத்தில் நின்றும் தடுக்காது நின்றார்கள்.

ஐரோப்பாவில் வெளிநாட்டவருக்கு எதிரான தாக்குதல்கள் அதிகரித்து வருவது தெரிந்ததே. ஆனால் ஜேர்மனியில் நாசிகளுக்கு பல பொதுமக்கள் ஆதரவு கொடுப்பதும், அகதிகளை காக்கவேண்டிய பொலிஸ்படைகள் பாராமுகமாக நிற்பதும்,

ஜேர்மனியின் பழைய வரலாறும் (நாசிகளின் ஆட்சி), நாசிகளின் தம்போதைய வளர்ச்சியும் பலரை பீதியடையச் செய்துள்ளது. வெளிநாட்டவரைத் தாக்குவது ஒரு "தேசிய விளையாட்டு" என்று நாசிகள் இடையேயும், சில பொதுமக்கள் இடையேயும் கருதப்படுமளவிற்கு வெளிநாட்டவர் எதிர்ப்பு வளர்ந்துள்ளது.

வெளிநாட்டவர்கள் மீதான நாசிகளின் தாக்குதல்களுக்கும் ஜேர்மன் பொதுமக்களின் வெறுப்பிற்கும் பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளன.

கிழக்கு-மேற்கு ஜேர்மன் இணைவிற்குப்பின் தேசியவாதமும் நிறுவாதமும் வளர்ந்துவருகின்றன. முதலாளித்துவ அரசுகள் பொருளாதார நெருக்கடிகளைச் சந்திக்கும்போது மக்கள் தமக்கு எதிராக கிளர்ந்து எழாமல மக்களின் ஆத்திரங்களை சிறுபான்மையினர் மேல் திசைதிருப்பி வருவது வழக்கம். இங்கும் ஜேர்மனியின் இணைவிற்குப்பின் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு பலர் வேலையிழந்தனர். பல சமூகசேவை அலுவலகங்களில் நிதிப்பிரச்சனையால் மூடப்பட்டன. பொருளாதார வளர்ச்சியும் ஸ்தம்பிதமடைந்தது. வீடில்லா பிரச்சனை

அதிகரித்தது. மக்கள் குறிப்பாக கி. ஜேர்மன் மக்கள் ஆத்திரமடைந்தார்கள். ஆபத்தை உணர்ந்த அரசும், பல பத்திரிகைகளும், தொலைக்காட்சிச் சாதனங்களும் ஒரு பலியாட்டை கண்டுபிடித்தன. அவர்களே வெளிநாட்டு அகதிகள். அகதிகள் பாரிய அளவில் ஜேர்மனிக்கு வருவதாகவும், அகதிகளுக்கு பெருமளவில் செலவிடவேண்டியுள்ளதாகவும் தினந்தினம் ஊதினார்கள். ஒரு காலத்தில் ஜேர்மனி வெளிநாட்டவர் மயமாகி விடுமென பீதியை உண்டாக்கினார்கள். அகதிகள் "பொய் அகதிகள்" என்றும், போதைப் பொருட்கள் விழ்பவர்கள் என்றும், கள்ளர்கள் என்றும் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. இச்செயல்கள் பொதுவான நிமவாத சமூகத்தில் உடனேயே சம்மதமும் பெற்றன. பல பழைய புதிய நாஸிக்கட்சிகள் காளான் முளைப்பது போல் உருவாகின.

வெளிநாட்டவர்மேல் நடாத்தப்படும் தாக்குதல்கள் ஸ்தாபனமயப்படுத்தப்படும் அதாவது நாஸிகளினால் ஒழுங்கு செய்யப்படும், ஸ்தாபனமயப்படுத்தப்படாமலும் அதாவது சிறு இளைஞர் கூட்டங்களாலும் நடாத்தப்படுகின்றன. ஆனால் தாக்கப்படும் வெளிநாட்டவர்களே குற்றவாளியாக்கப்படுகிறார்கள். அரசியல்வாதிகளும் பத்திரிகைகளும், தொலைக்காட்சிச் சேவைகளும் எரியும் தீயில் எண்ணெய் வார்ப்பதுபோல் நடந்து கொள்கிறார்கள். இவர்கள் கூறுவது என்றவென்றால் உலக அகதிகள் எல்லோரும் ஜேர்மனிக்கு வருகிறார்கள் என்பதே ஆனால். உண்மையில்

பெரும்பாலான அகதிகள் வறிய நாடுகளுக்கே செல்லுகிறார்கள். பணமுள்ள சிலரே ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு வருகிறார்கள்.

பல்வேறு சம்பவங்களில் பொலிஸ் பாராமுகமாக நின்றுள்ளது. அகதிகள் முகாம்கள் தினந்தோறும் திரும்பத் திரும்ப நாஸிகளினால் தாக்கப்பட்டபோதும் பாதுகாப்பளிக்கப்படவில்லை. பொலிஸும் அரசாங்கமும் பல நொண்டிச்சாட்டுகளை கூறுகின்றனர். கைது செய்யப்பட்ட நாஸிகள் நீதிமன்றத்தினால் கடும் தண்டனை விதிக்கப்படாமல் விடுதலை செய்யப்படுகின்றனர். பல நீதிபதிகள் வெளிநாட்டவருக்கு எதிரான தாக்குதல்களையும், கொலைகளையும் கடும் சும்மச்செயல்களாகக் கணிக்காது விரக்தியடைந்த இளைஞர்களின் செயலே என பலருக்கு குமைந்தபட்சத் தண்டனை விதித்துள்ளனர்.

பாரதிதாசன்

"நாசியள் ஒரு மனுசனை

அடிச்சக் கொல்லுறாங்கள்

கடுத்து
நிறுத்துங்கோ"

"எங்கு பெடியள் தங்கு
கடமையைத்தானே
செய்யிறாங்கள்"

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது ஜேர்மனியில் பழையபடி நாஸிகளின் ஆட்சி வந்துவிடுமோ எனத் தோன்றும். ஆனால் ஜேர்மன் மூலதனத்திற்கு நாஸிகளின் ஆட்சி தம்போது தேவையற்றது. ஆகவே நாஸிகளின் ஆட்சி மீண்டும் ஏற்பட தம்போது வாய்ப்பில்லை. ஆனால் தனது நெருக்கடியை மறைக்க தம்போது நாஸிகளின் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளர்ச்சி தேவைப்படலாம். நிறுவாதமும், நாஸிவாதமும் தனித்த ஒரு முதலாளித்துவத்தின் செயலென்று கூறுவது எனது நோக்கமல்ல.

வெளிநாட்டவர் எதிர்ப்பில் மற்றுமொரு அம்சம், வலதுசாரி கட்சிகள் மாத்திரமல்ல பல இடதுசாரிகள் கட்சிகளும், இடதுசாரிகளும் நாஸிகளின் கருத்தை கொஞ்சம் பூசிமெழுகி தமதாக்கிக் கொண்டுள்ளன. அத்துடன் அரசியல் அகதிகளுக்கு அடைக்கலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஜேர்மன் அரசியல் யாப்பிலுள்ள 16வது சட்டத்தை நீக்குவதிலேயே சகல அரசியல்வாதிகள் மும்முரமாக உள்ளார்கள்.

அகதிகளாகிய நாமும், ஏனைய வெளிநாட்டவர்களும், மற்றும் நாஸிகளுக்கு எதிரான ஜேர்மன் ிபாகுமக்களும் கூடி நாஸிகளின் ாக்குதல்களையும், பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி, அரசியல் வாதிகள் வெளிநாட்டவர்மேல் அள்ளி வீசும் சேற்றையும் கருத்தியல் ரீதியிலும், செயற்பாட்டு ரீதியிலும் எதிர்கொள்ளவேண்டும்.

வெளிநாட்டவருக்கு எதிரான பல்வேறு பொய்யான பிரச்சாரங்கள் செய்யப்படுகின்றன. சில வேளைகளில் இக்காரணங்கள் சிரிப்பூட்டுபவையாகவும் இருக்கும். உதாரணமாக :- வெளிநாட்டவர்கள் வேலை செய்வதில்லை, கம்மா இருந்து சாப்பிடுகிறார்கள் என்பது ஒன்று. வெளிநாட்டவர்கள் வந்து எங்கள் வேலையை எல்லாம் எடுத்து எம்மை வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்குத் தள்ளுகிறார்கள் என்பதுவும் இன்னொன்று. வெளிநாட்டவர்கள் செய்யும் வேலைகள் பல ஜேர்மனியர் செய்ய விரும்பாத , அசத்தமான, சம்பளம் குறைவான வேலைகளே. அத்துடன் வெளிநாட்டவர்கள் வருமானவரி, சமூகவரி செலுத்துகிறார்கள்.

88ம் ஆண்டிலிருந்து 91ம் ஆண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இங்கு வசிக்கும் வெளிநாட்டவர்கள் 30 பில்லியன் டொச் மார்க்குகள் அரசிற்கு வரியாக செலுத்தியுள்ளார்கள். ஆனால் அரசு வெளிநாட்டவர்களுக்கு செலவு செய்த தொகை 16 பில்லியன்கள் மட்டுமே. அத்தோடு ஜேர்மனியின் ஓய்வூதியமுறை உடைந்து போகாமல் இருக்க வெளிநாட்டவர்களின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமாகவுள்ளது.

மக்கள் அகதிகளாக இடம்பெயர்வதற்கு மேற்கத்தைய அரசுகள் தான் முக்கிய காரணம். இந்நாடுகளின் கடந்த, நிகழ்கால இராணுவ, பொருளாதார, அரசியல் நடவடிக்கைகளே இந்த மக்களை அகதிகளாக்கின்றன. ■

சில பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றி.....

அக்னேஸ் சிமெத்லே

கமலா

(Agnes Smedley)

1894ம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் மிகுரி என்னும் இடத்தில் பிறந்தார். இந்தியர்களான இவரது பெற்றோர் சுரங்கத் தொழிலாளியாகவும், வீட்டுவேலை செய்பவர்களாகவும் இருந்தனர். வேலைப்பழு தாங்காமல் இவரது தாயார் இவர் 16 வயதாகவிருக்கும்போதே இறங்குவிட்டார்.

விபச்சாரம் செய்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றும் பெரிய தாயாருடன் இருப்பதா அல்லது வறுமையில் வாடும் தனது குடும்பச் சகோதரர்களுக்கு தான் தாயாகவிருந்து பராமரிப்பதா, அல்லது பெண்ணாகவிருப்பதால் மற்றவர்களில் தங்கியிருக்க வேண்டியிருப்பதையும், மற்றவர்களுக்கு அடிமைப்படவேண்டியிருப்பதையும், இந்த கொடிய வறுமையையும் எப்படி ஒழிக்கலாம் என்ற கேள்விகளுடன், சொந்தம், கடமை எல்லாவற்றையும் விட்டு வீட்டை விட்டு வெளியேறினார்.

பின்பு தமது கல்வியை தொடர்வதற்காக பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் சர்வகலாசாலையில் ஒரு இடம் பெற்றுக்கொண்டார். இக்காலகட்டத்தில் இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட அமைப்புகளுடன் தொடர்புகொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது அதில் தன்னை முழுதாக இணைத்துக்கொண்டார்.

இதற்காக அவர் சிமை போகவேண்டியும் இருந்தது. பின்பு 1919ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவை விட்டு வெளியேறி பேர்லினில் 8 வருடங்களாக வாழ்ந்தார். பேர்லினில் வசித்த காலங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்கான வைத்தியசாலையொன்றை நிறுவுவதில் இவர் பெரும் பங்களித்தார். 1928ல் பிரான்போர்ட்டுள்ள பத்திரிகையொன்றிற்கு நிருபராக சீனா சென்றார். அங்கு சின விடுதலைப் போராட்டத்தில் தன்னாலான பங்கினை அளித்தார். 1941ஆம் ஆண்டு இவர் அமெரிக்கா திரும்பிய போது சோவியத்

பூனியனின் உளவாளியாகச் சந்தேகிக்கப்பட்டதுடன் இவரது பத்திரிகைத் தொழிலும் பறிக்கப்பட்டது. இதனால் அங்கு தொடர்ந்து வாழமுடியாத நிலையில் அமெரிக்காவை விட்டு வெளியேறி இங்கிலாந்து சென்றவர் 1950ல் காலமானார்.

தொடர்ந்து வாழ்வதா சாவதா என்ற நிலையில் தனது வாழ்விற்கு சிறிது உரம் கொடுக்கும் முகமாக தனது சொந்தக்கதையை புத்தகமாக எழுதினார்.

இவரது முதலாவது வெளியீடு ஆங்கிலத்தில் "Daughter of Earth" (பூமியின் மகள்) 1929 ம் ஆண்டு நியூயோர்க்கில் வெளியிடப்பட்டது. இப்புத்தகம் ஜேர்மன் மொழியிலும் "Tochter der Erde" வேறு சில மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இவரது புத்தகத்தை வாசிக்கும்போது இவ்வளவு பிரச்சனைகள் கஷ்டங்களுக்கும் மத்தியில் இவர்குணிந்து நின்று பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கிய விதமும் அதற்கெதிராக அவர் மேற்கொண்ட போராட்டங்களும் அனைவரையும் மிகவும் வியப்புக்குள்ளாக்கியது.

அலிஸ் வோக்கர்

(Alice Walker)

உலகப் புகழ்பெற்ற நாவல்களான "மெரிடியன்" ("Meridien"), "ஊதா நிறம்"

"The Colour Purple" என்பவற்றின் ஆசிரியர் தான் அலிஸ் வோக்கர். 1944ம் ஆண்டு கோர்க்கியா(Georgia) இல் பிறந்த இவர் தனது 24 வயதிலேயே முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டு இப்போது பிரசித்தி பெற்ற ஆபிரிக்க அமெரிக்க (Afro.American) எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக விளங்குகிறார்.

தம்போது நியூயோர்க்கில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கு இவர் தனது சொந்த வாழ்க்கை அனுபவங்களையும், அமெரிக்காவில் வாழும் கறுப்பின பெண்களின் வாழ்வையும் மையமாக வைத்து நாவல்கள், கவிதைகள் எழுதுகின்றார். இவை வெறும் பொழுது போக்கு கதைகளோ கவிதைகளோ அல்ல. மாறாக ஒரு கறுப்புநிறப் பெண், பெண்ணாகவிருப்பதாலும் அதேவேளை கறுப்பு நிறமாவிருப்பதாலும் அவருக்கு ஏற்படும் இருமடங்கு அடக்குமுறைகளை எடுத்துக்காட்டி, இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் எவ்வாறு எதிர்த்து வாழுகிறார்கள் என்றும் கூறுகிறார். இவரது நாவலான "ஊதாநிறம்" ஸ்டெபன் ஸ்பீல் பேர்க் (

Steven Spielberg) என்பவரால் படமாக்கப்பட்டு ஜேர்மன் மொழியிலும் "Die Farbe Lila", ஆங்கில மொழியிலும் பார்க்கக்கூடியதாக உள்ளது.

அன்ஜேலா டேவிஸ்

(Angela Davis)

1944ல் அமெரிக்காவில் பிறந்த இவர் தனது மேற்படிப்பை பிராங்போர்டில் முடித்தார். அமெரிக்காவில் சிறைக்குற்றவாளிகளை சிறையிலிருந்து களவாக வெளியேற உதவி செய்தார் என்ற குற்றச்சாட்டின் பெயரில் இவருக்கு மரணதண்டனை வழங்கப்படவிருந்தபோது ஒரு சர்வதேச ஒத்துழைப்புச் சங்கத்தின் உதவியினால் விடுதலை செய்யப்பட்டார். தற்போது கலிபோர்னியாவில் வசித்துக் கொண்டிருக்கும் இவர் தத்துவவியல் ஆசிரியராகவும், கறுப்பின மக்களுக்கான கல்வி பற்றியும், பெண்கள் ஆராய்ச்சி பற்றியும் வகுப்புகளும் கூட்டங்களும் நடாத்திவருகின்றார். இதைவிட இவரது புத்தக வெளியீடுகளில் மிகவும் பெயர் பெற்ற ஆங்கில வெளியீடு "பெண்கள், இனம், வர்க்கம்" (Women, Race and Class) என்பதாகும். அன்ஜேலா டேவிஸ் தனது வெளியீட்டில் அமெரிக்காவில் அடிமைமுறை வாழ்க்கைப்பற்றி ஆராய்ந்து அதில் கறுப்பு இனப் பெண்கள் சட்டரிதியாகவும், சமூகரிதியாகவும் அன்றி பாலியல் ரீதியாகவும் மிக கொடுமராகச் சுரண்டப்பட்டதை சரியான தகவல்களுடன் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அமெரிக்காவில்

முன்பிருந்த அடிமைமுறை சிறிதொழிக்கப்பட்டுவிட்டாலும் இனவாதம் இன்னமும் ஒழியவில்லை. கறுப்பு இனமக்கள் அமெரிக்கப் பிரஜைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் இவர்கள் இரண்டாந்தர பிரஜைகளாகத்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள்.

கறுப்பு இனமக்கள் தமது குடியரிமைக்காக போராடுவதையும், பெண்கள் ஆண்களைப்போல தமக்கு வாக்குரிமை, சமகல்வியுரிமை, சமவுரிமை போன்றவற்றிற்காக போராடுவதையும் ஒன்றோடொன்று கலந்தோ அன்றி இணைத்துப் பார்ப்பதை அஞ்சேலா டேவிஸ் விமர்சனமாக தனது புத்தகத்தில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இன்று அமெரிக்காவில் பெண்ணிலைவாதம் பற்றிய கேள்வியாக இருந்தால் என்ன, இனவாதம் பற்றிய கேள்வியாக இருந்தால் என்ன ஏன் கறுப்பினப்பெண்கள், வெள்ளையினப் பெண்களைவிட வித்தியாசமான அணுகுமுறைகளை கையாள்கிறார்கள் என்பதை இவர் தனது புத்தகத்தில் விளக்கமாக கூறியுள்ளார்.

பெண்கள் சந்திப்பு மலர்கள்

- ந.சுசீதிரன் -

" Wenn wir
nicht tun
geht
unsere welt
vielleicht unter

Aber wir
gehen schneller
unter
als die Welt
wenn wir nicht tun.

Erich Fried-

நா ம் எ து வு ம்
செய்யாதிருப்போமானால், சிலவேளை
இந்த உலகம் எங்கோ அழிந்துவிடலாம்.
ஆனால் நா ம் எ து வு ம்
செய்யாதிருப்போமானால், இந்த
உலகினைவிடவும் நாம் விரைவாகவே
அழிந்துவிடுவோம்.
முகமிழந்த மனிதர்களாய்,

"அம்மைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவின்
என்றையும் உடையோம். எம்குன்றும்
பிறர் கொளார்

என்று ஏங்கும் பாரியின்
புதல்விகளாய், எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து
குலாவி இருந்த எம்நாடு விட்டு, திக்குத்
தெரியாத காட்டில் மண்ணில்லாத
மனிதர்களாய், பாதை மறந்த
பைத்தியங்களானோம்.

எம் இருத்தலுக்கு, எம் உயிர்
வாழ்தலுக்கு எமது செயற்பாடுகள்
மட்டும்தான் இருக்கின்றன. எங்கோ
எப்படியோ ஒரு சிறு தொகை மக்களின்
மெல்லிய செயற்பாடுகளினாற்றான் இந்த
உலகம் இன்னும் இடிந்துவிடாதிருக்கிறது.
நாளை நாம் இவற்றைத்தான்
விட்டுச்செல்லப்போகிறோம்.

இங்கே ஜேர்மனியில் பெண்கள்
ஒன்று கூடிச் சந்திக்கிறார்கள். 1990இல்
ஒரு பின்பனிக் கலாத்தில் ஆரம்பித்த
பெண்கள் சந்திப்பின் எட்டாவது தொடர்ச்சி
எசன் நகரில் 1992இன் செப்டெம்பர்
மாதத்தில் நடைபெறுகின்றது.

இச்சந்திப்பையொட்டி
வெளியிடப்படும் "பெண்கள் சந்திப்பு மலர்"
இரண்டாவது வெளியீடு வெளிவந்துள்ளது.

முதலாவதைவிட இந்த
இரண்டாவதில் உள்ளும் புறமும் அதன்

கனதி தெரிகிறது.

ஈழ மக்களின் ஐரோப்பிய இடப்பெயர்வில் சமூக செயற்பாடுகளில் ஆர்வமுள்ளவர்களை மிஞ்சியிருக்கிற போனால் ஒரு நூறு முகவரிக்குள் அடக்கிவிடலாம். இருந்தாலும் ஓயாத இவர்களின் முயற்சிக்குத் தமிழ் உலகம் தலை வணங்கலாம். பார்த்த முகங்களையே பார்ப்பதும் கேட்ட குரல்களையே கேட்பது - இது ஒன்றும் புதியதுமல்ல. தமிழர்களுக்கு மட்டுமே உரியதுமல்ல, சுமார் 37 ஆயிரம் தமிழர்களை உள்வாங்கியிருக்கும் ஜேர்மனியில் 37 பெண்களால் சந்திக்க முடியுமென்றால் அது சாதனை தான்.

இதுதான் இவர்களது முதன் முயற்சியென்றும் கூறிவிட முடியாது. பெண்கள் வட்டம், நமது குரல் போன்ற சஞ்சிகைகள் பல காலம் வெளிவந்தன. அவ்வாறே ஆங்காங்கே சந்திப்புகளும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. ஜேர்மனிக்கு வெளியேயும் - நோர்வேயிலிருந்து பெண்களால் "சக்தி" வெளியிடப்படுகின்றது.

"Frauen, die kämpfen, sind Frauen, die leben."

போராடும் பெண்களே வாழ்கின்றார்கள் என்று எங்கோ கேட்ட ஞாபகம். என்பக்கத்து வீட்டுப் பையன் சாதி குறைந்த இடத்தில் கல்யாணம் செய்துவிட்டான். இப்போது தமிழ் சமூகத்தில் "சாதிப் பிரச்சினை" இல்லாது

போய்விட்டது என்று சொல்லும் புத்திஜீவிகள் எம்மத்தியில் இருப்பதுபோலவே தமிழுழத்தில் பெண்கள் துவக்கெடுத்து போராடுகிறார்கள். அங்கே இப்போது பெண்ணடக்குமுறையில்லை. இங்கு சொகுசாக வாழும் இந்தப் பெண்களுக்கு இது என்ன அதர்மம். என்று மேலைத்தேய தமிழ் ஆர்வப் பேராசியர்கள் கூடக் கேட்கும் கேள்வி இங்கே பெண்கள் நாளாந்தம் எதிர்கொள்ளும் புனிததுப் போன கேள்வி. சுடுவதற்கும், சுடப்படுவதற்குமான கருவியாகப் பிள்ளைகளைப் பயன்படுத்துவதுபோல் பெண்களைப் பயன்படுத்துவது பெண்ணிற்கான விடுதலையோடு அதிகம் சம்பந்தப்படாது என்பது புரிந்து கொள்ளப்படவில்லையானால் - இந்த "பெண்கள் சந்திப்பு மலர்" உதவக்கூடும். இதில் இருக்கும் "எங்களிடமிருந்து....." என்ற இவர்களது சுருக்கமான குறிப்புகளும், கோசல்யா அவர்களால் தொடக்கப்பட்டுள்ள "எமது சந்திப்புக்கள் - அன்றும் இன்றும்" என்பதிலும் இவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பெண்கள் சந்திப்பின் முதலாவது மலரில் இடம்பெற்ற விஜிதாவின்கட்டுரையொன்றில்- எமது இடப்பெயர்வின் மூலம் பெண்களுக்கு உண்டான சாதகமான அம்சங்களை கீழ்வருமாறு வகைப்படுத்துகிறார்.

- 1, ஆண் ஆதிக்கத்தை இனங்காணல்.
- 2, தம் உரிமைகளுக்காக ஐக்கியப்படல், அது பற்றி பேசுதல்.

3, ஐக்கியப்படுவதற்கும் பேசுவதற்கும் இங்குள்ள கூடுதல் ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துதல்.

4, மாற்றுச் சமூகங்களின் தொடர்பு, சூழல் பற்றி விரிவான அறிவு.

5. நேரடியான உழைப்பின் ஈடுபாடு.

6. ஸ்தாபனமயவாக்கம்.

7, "மனித வள உற்பத்தி மூலம்" பெண்ணே என்ற நிறைவான எண்ணம் ஏற்பட்டமை.

8, சுதந்திரமான புளக்க மோகம்,- எந்த நேரங்களிலும் உலவத் துணிவது.

மற்றும் பல நல்ல அம்சங்கள் தனியாக பெண்களுக்கு மட்டுமென்றில்லாமல், நல்லன தேடும் முழுச் சமூகத்திற்கும் உதவும் வகையில் இந்த மலர்கள் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன.

பேராசை யுத்தம்

விரிந்து போய்க் கிடக்கின்ற வானத்தின் வெளியில், ஏக்க விழிகளை மூடித்திறக்கும் கோடானுகோடி வெள்ளிகள். அந்த வெள்ளி முகங்களில் வடிகின்ற ஆசைகளினூடு

போர் மட்டும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் யுக யுகாந்திர உலகில் இளமையின் சுவடுகளை எரித்து இறந்து போன எமது பிள்ளைகளின் தேக்கி வைத்த ஆசைகளை நாம் தரிசிக்க.....

புல்லாகி, பூடாய், புழுவாய்,

மரமாகி- இன்னும் எத்தனையாகத்தான் இருந்துவிட்டால் என்ன! அனைத்தும் இந்த ரம்மியமான வாழ்விற்காகவே வாழ்ந்து, இயற்கையின் கட்டளையில் மரண சாஸ்வதத்திற்குத்தான்.

இதில் இடி விழுந்தது. கூரையே எம் புதைகுழியின் ஆழத்திற்குப் போய் இறுகியது.

இழுந்து விடுவதற்காகக் கூட பிறந்துவிடலாம்.

ஆனால் போரிற்காகவே பிறந்துவிடவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நவீன மனிதன். இந்த புத்தியற்றுப்போன மனிதரான ; அவன் இதற்கு முதல் வாழ்ந்த உலகத்தை தன்னுள் சுமந்து..... சுமந்து..... இன்னும் ரணம் ஆமாத தாய்மையின் வேதனையிற் கொப்பளித்த சில வார்த்தைகளை உச்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன மல்லிகாவின் கவிதைகள்.

".....

No one has the right to kill

a child brought forth with struggle and pain

There is a woman's blood in every child and every vain....."

துள்ளித் திரியும் வயது தொட்டே எழுதத் தொடங்கிய மல்லிகா அன்று தனது குடக்ககப்பட்டது ஏன் என்று இன்னமும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். சிங்கள, ஆங்கில மொழிகளில் எழுகும்

இவளது ஆக்கங்கள் பல தமிழில் எழுதப்படுகின்றன. இவற்றைத் தமிழில் எழுதபவர்கள் இன்னும் கரிசனையோடு செயற்படவேண்டியிருக்கின்றது.

தொலைத்த அகதி ஒருத்திக்கு உலகின் எந்த மூலையில் இருந்தாலும் இதோ உடலம் நடுங்குகிறது.

"War is only a matter of greed"

என்ற இவளது கவிதை இந்தத் தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றது. இக்கவிதை பல இடங்களிலும் சிலாகித்துப் பேசப்பட்டும்-சொல்லப்பட்டும் இருக்கின்றது.

இன்னும் ஒரு நாம்மாண்டிக்கு உலகம் நினைந்திருக்கவேண்டிய தடயங்களை விட்டு சென்றிருக்கின்றது. அண்மைக்கால வளைகுடாயுத்தம். ஏலவே (ஏற்கனவே) நடந்த போர்களின் காயங்கள் இன்னும் ஆறிவிடவில்லை. பேய் அரசுகளால் பிணந்தின்னும் மக்கள் ஓடி ஒளிந்து கொள்ளும் புகலிடங்களின் கதை இன்று எம் கதை.

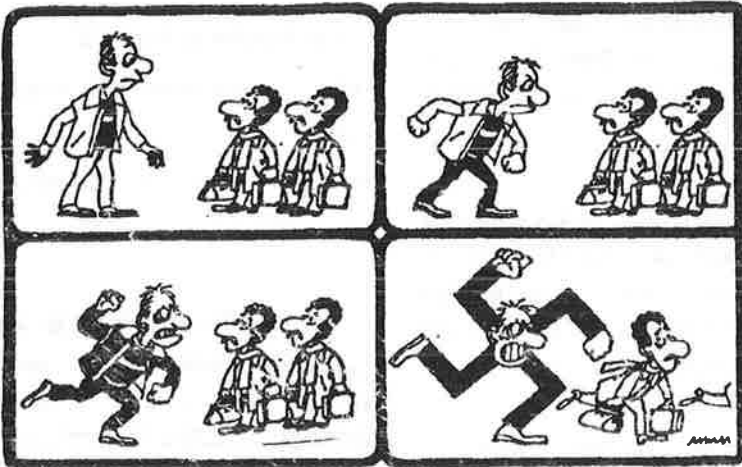
இலங்கை இராட்சதரின் யுத்தக் கொடுமைக்குள் தன் வாழ்வைத்

மல்லிகாவிடமிருந்து நாம் நிறையவே எதிர்பார்க்கின்றோம்.

உள்ளத்தின் ஆசைகளைக் கருக்கிக் கண்ணீர், மௌனம், குழப்பம், தன்னைத்தானே புரிந்து கொள்ளமுடியாத அவலம் என்று தொடரும் சமையகளைத் தாங்கும் ஓர் ஆசியப் பெண்ணின் உள்ளத்தின் சரியான உள்ளத்தின் படப்பிடிப்பு அகமெனும் சிறுகதை.

தங்கை அழுவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று ஆவேசக் குமுறலை அடக்கிய மௌனம் தன்னைக் கோழையென்று நினைப்பதுடன் பொத்திவைக்கப்படுகிறா?

தொடரும்....

ஒரு வீட்டின் மூலையிலே அடுப்படிப் புகையை நாளாந்தம் உள்வாங்கி விசும்பல்களுடன் வாழும் பெண்கள்.

இயந்திரத்தின் வேகத்தோடு குறைந்த ஊதியத்திற்கு மதிக்கப்பட்டு தம் வாழ்வைக் கழிக்கும் பெண்கள்.

எஜமானின் அதிகாரத்திற்கும், காமப்பசிக்கும் இலக்காகி தோட்டங்களில் தம் உழைப்பை விரயம் செய்யும் பெண்கள்.

வறுமையில் பிறந்தமையினால் அரைப்பணத்திற்கு விற்கப்பட்டு தொலைதூரத்தில் "வேலைக்காரி" என்ற பட்டத்தைச் சமந்த பெண்கள்.

பெண் என்பதனால் உணர்வற்ற ஐடமாகக் கணிக்கப்பட்டு கணவன்மாரால் அடி, உதைக்கு ஆளாக்கப்படும் பெண்கள்.

பெருளாதாரத்திற்காக தம்மையே விற்கும் பெண்கள்.

ஆண்கள் இன்புறுவதற்காக தங்களை நிர்வாணமாக்கும் பெண்கள்.

அமைப்பாவது என்பது....

உமா

இவ்வனைத்துப் பெண்களின் ஒருங்கிணைந்த சக்தியால் தான் பெண்களின் விடுதலை சாத்தியம்.

மேற்கண்ட இந்த எல்லாப் பெண்களுமே ஏதோஒரு விதத்தால் பெண் என்ற காரணத்தால் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களது பிரச்சினைகள் வேறுபடலாம், ஒடுக்கும் வடிவங்கள் வேறுபடலாம் ஆனால் ஒடுக்குமுறை ஒன்றேயாகும்.

உலகெங்கிலும் பெண் என்பவள் சமூகத்தின் இரண்டாவது பிரஜையாக நூதனப்படுத்தும் குழுவே நிலவுகின்றது. அரசமட்டங்களிலிருந்தும், சமூக, குடும்ப மட்டங்களிலிருந்தும் அவள் மீது பிரயோகிக்கப்படும் அடக்குமுறைகளை இனங்கண்டு, அவற்றிற்கெதிராக போராடி இச்சமூகத்தில் நூழும் சமமான பிரஜைகளே

என்பதை உணர்ந்த வேண்டியதன் அவசியத்தை இப்பெண்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்களாவென்றால் அதற்கு ஒரு சிலர் மட்டுமே என்பதே உண்மை. அப்படியானால் மற்றையவர்களுக்கு விடுதலை அவசியமில்லையா? அவர்கள் எந்தவித ஒடுக்குமுறையையும் அனுபவிக்கவில்லையா?

சர்வதேச ரீதியாக நாம் நோக்குவோமானால் இதுவரைகாலமும் பெண்களுக்கு கிடைத்துள்ள உரிமைகளையாவும் ஒவ்வோரு போராட்டங்களின் வெற்றிகளே. ஒரு தனித்த பெண்ணால் தனது உரிமைகளை உணரமுடியும். ஆனால் அதற்கான செயல்வடிவம் கொடுப்பதற்கு ஒருங்கிணைந்த பலரின் கூட்டு அவசியம். அக்கூட்டு ஒரு அமைப்பினூடாக மட்டுமே உருவாக்கப்படமுடியும்.

அப்படியாயின் ஏன் இன்னும் அனைத்து ஒடுக்கப்படும் பெண்களும் தங்கள் ஒடுக்குநிலையை உணராதும், ஒரு அமைப்பின் அவசியத்தை உணர்ந்து செயற்படாதும் இருக்கின்றார்கள்?

இன்னும் முழுமையாக அபிவிருத்தியடைவாத இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் பெண்களின் ஒடுக்குமுறையும், வாழ்முறையும் ஒன்றாகவேயுள்ளது. தாம் வாழும் வாழ்க்கை முறையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டு அதிலிருந்து சற்றும் பிசகாமல் வாழப்பழகிக் கொண்டுள்ளார்கள்.

மணமாவதற்குமுன் தமது பெற்றோருக்கு கீழ்படிந்து பின்பு தமது

கணவர், பிள்ளைகள், குடும்பம் என தமது வாழ்க்கையை ஒரு சிறு வட்டத்திற்குள்ளேயே அடக்கி அதற்குள்ளேயே தமது வாழ்க்கையை குறுக்கி வெளியுலகுடன் எந்தவித தொடர்புமின்றியே தமது வாழ்நாளை கழிக்கின்றனர். தாங்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றோம் என்ற உணர்வு பெரும்பாலானோர்களுக்கு ஏற்படுவதே இல்லையென்றே கூறவேண்டும். வீட்டுக்கோ அல்லது கணவனுக்கோ கடமை செய்வதும், சமைப்பதும் மட்டுமே பெண்களின் நித்திய கடமையென ஆண்களும், பெண்களும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

தாமும் விடுதலையடைய வேண்டுமென்ற நோக்கம் அவர்களிடத்தில் அற்றேயிருக்கின்றது.

ஒரு நோக்கம் இல்லாதவிடத்து அவர்கள் அமைப்பாவதற்கான அவசியத்தை உணருவது சாத்தியமில்லாதான். அவர்களது வாழ்க்கைக்கு எவை அவசியப்படுகின்றனவோ அவற்றிற்காக அமைப்பாவதற்கு அவர்கள் தயாராகவிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் தையல் படிப்பதற்கோ, சமையல் படிப்பதற்கோ, ஆபரணங்கள், ஆடைகள் மற்றும் பொருட்களை வாங்குவதற்காக, சீட்டு பிடிப்பதற்காகவோ அவர்கள் அமைப்பு நிலையைடைவதற்காக தயாராகவுள்ளார்கள்.

எங்கு உண்மையான ஒடுக்குமுறையிருக்கின்றதோ அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கான முயற்சிகள் நிச்சயம் எடுக்கப்படும். நாளந்தம் தமது உழைப்பிற்காக வயல் வெளிகளிலும்,

தோட்டங்களிலும், தொழிற்கூடங்களிலும் வேலை செய்யும் பெண்கள் தங்களுக்குரிய உரிமை கேட்டும்,

சம்பள உயர்வு,

மேலதிக ஓய்வு நேரம் கேட்டும் போராடுவதற்கு தேவையான சமயம் அமைப்பாகிறார். அத்தகைய நிலமைகளில் எல்லோரது பிரச்சினையும், தேவையும ஒன்றாகவேயுள்ளது. ஒரு நிகழ்வு எல்லோரையும் பொதுவாக தாக்குகின்றது. அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கு நிச்சயம் போராடியே தீர்வேண்டும்.

அத்தகைய வேளைகளில் அமைப்பு

அவசியமா என்ற கேள்விகள் எழுவதற்கு இடமேயில்லை. அவர்களின் ஒருமித்த நோக்கு அந்த அமைப்பை இயக்கம் பெற வழிசெய்யும். அந்த தொழிலாளப் பெண்களுக்காக அனைத்து பெண்களையும் போராட அழைப்போமானால் குறைந்தளவான எண்ணிக்கை அதிலடங்கும். இதில் பெரும்பாலும் நோக்கற்ற தன்மையே மேலோங்கி நிற்கும்.

அமைப்பாகும் விடயத்தில்

ஒவ்வொருவரும் சார்ந்திருக்கும் வர்க்கமும் ஒரு முக்கிய பிரச்சினை தான். " என்னுடைய வேலைக்காரி ஊருக்கு போய்விட்டாள். இனி நான் தான் போய் அடுப்பு ஊதவேண்டும் " என கூறும் ஒரு பெண் அவ்வீட்டில் வேலை செய்யும்

பெண்ணுடன் இணைந்து ஒரு அமைப்பில் அங்கம் வகிப்பாளா? ஒவ்வொருவரும்

தம்முள்ள

பிரச்சனைகளுக்கமையவே தமது செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுவார்கள். அவ்வீட்டில் வேலை செய்யும் பெண் முதலில் எதிர்க்கு போராடவேண்டியவர்களில் அந்த வீட்டு எஜமானியம்மாவும் நிச்சயம் இருப்பாள்.

எந்தவொரு பெண்கள் அமைப்பும்

தங்களின் சுயதேவை உணர்ந்தோ அல்லது உணர்வுபூர்வமான முறையில் அமைக்கப்பட்டாலே அதனால் செயலிலிருக்கமுடியும்.

செயற்கை முறையில்

அமைக்கப்படும் எந்தவொரு பெண்கள் அமைப்பும் அவர்களுக்கென ஒரு தனித்த நோக்கு இல்லையானால் தொடர்ந்து இயங்கமுடியாத நிலையையடையும். ஒரு காலகட்டத்திற்கு பின் ஒரு பெயரிற்கு மட்டுமே இயங்கும் அமைப்பாகவே அதனால் இருக்கமுடியும். அவர்களின் செயற்பாடுகளில் உண்மையான அக்கறையோ, உணர்வோ காணப்படாது.

நீ!
சக்தியின் புதிய தோழியடி
பாசத்தின் புதிய அர்த்தமடி
போராட்டக்கவிதையின் இராகமடி
ஆனால்
இன்னும் நியாயத்தின்
தொடக்கத்தைக் காணாதவள்.

இங்கு
வீட்டிற்கு வீடு
வாசலுக்கு வாசல்
மாமிசத்தைக் கழுவிச்சாப்பிடும்
ஆசார சீலர்கள்
கதவோரங்களில்
எச்சில் வடித்தபடி.

எங்களின் நாளைகளின்
விதியை நினைக்கையில்
வேதனை இதயத்தை
பிளந்திடக்காண்கிறோம்.

வாணை

பொய்மைக்குப் பாலாவிஜேகம்
செய்த நாட்கள்.
இன்றோடு தொலையட்டும்

சிங்கள மொழி மூலம்
லீனா அயரிள்

அடிமையாய் சிந்திய
கடைசித்துளி கண்ணீரையும்
துடைத்துவிட்டு
புறப்படுவோம்
புதிய பாதையில்.

மந்திரவாதிகளே!
கண்களைத் திறவுங்கள்.

முழு உலகிற்கும்
பால்தரும்
முலையிலிருந்து சுரக்கும்
சக்திமிக்க இரத்தத்துளி

பெண்.

தென்னாசிய நிறவாதம் :

ஒரு கலைப்படைப்புச் சாட்சியம்

தென்னாசியர் ஆரிய, திராவிட, மொங்கோலிய மற்றும் ஆதிவாசி இனக்கலப்பின் வாரிசுகள். ஐரோப்பியர் இவர்கள் அனைவரையும் கறுப்பர் என்றே கருதுகிறார்கள். இதை இவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். தம்மை ஆபிரிக்க, கரிபியன் கறுப்பு இன மக்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்ட மிகவும் விரும்புகிறார். இது ஐரோப்பிய அரசியலிலும் சமுதாய உறவுகளிலும் நாம் காணக்கூடிய ஒன்று. இதற்கான காரணம் என்ன?

கறுப்பு இன மக்களை இழிவாகக் கருதும் ஐரோப்பிய நாடுகளும் தோன்றிய காரணங்களில் கறுப்பர்களை அடிமைகளாக வாங்கி விற்கும் முறை ஏற்பட்டதும் ஒன்று. கொலனி முறையின் விருத்தி நிறவாதத்தின் மீது தங்கியிருந்தது. நிறவாதம் கொலனி ஆதிக்க முறையின் எஜமானர்களது வர்க்க நலன்கட்கு வசதியாக விருத்தி பெற்றது. தென்னாசியாவில் நீண்ட காலமாக நிலைபெற்றுள்ள நிறவாதம் கரிய வர்ண மேனியுடைய மக்களை தாழ்ந்தோராகவும் வெண்ணிற மேனியுடைய மக்களை மேலோராகவும் காட்டுகிறது. பழைய நால்வர்ண சாதியமைப்பு நிறவேறுபாட்டைக் குறிப்பதும் ஆரிய மேன்மையை வலியுறுத்துவதும் நாம்

அறியக்கூடியன. இவ்வேறுபாட்டை வெள்ளையரது கொலனி ஆதிக்கம் மேலும் உறுதிப்படுத்தியது. இந்த நிறவாதம் கறுப்புத்தென்னாசிய இனத்தவரிடையே கூட வெள்ளை நிறத்தை அழகென்றும் கருமையை அவலட்சணமென்றும் கருதும் போக்கு பாமரத்தனமாகத் தொடர்கிறது.

இந்திய இதிகாசங்களும் அரக்கரென்றும் அசுரரென்றும் வர்ணித்தவர்கள் ஆரியர் போலல்லாத தோற்றமுடையோர். கரிய மேனி, தடித்த உதடுகள், சுருண்ட முடி என்ற வர்ணனைகள் எந்த ஆசிவாதிகளைக் குறித்தனவோ தெரியாதது எனினும் இராமன், கிருஷ்ணன், மன்மதன், அர்ஜுனன், திரௌபதை போன்றோர் கரியவர்களாகவே கூறப்பட்டுள்ளனர். வடமொழியில் நீலம் என்பது கருமையைக் குறிக்கும் ஒரு சொல். எனவே பிற்காலத்தில் வசதியாக கிருஷ்ணனையும் இராமனையும் நீலமாகவோ அல்லது நீலத்திற்கும் பச்சைக்கும் உள்ள ஒற்றுமை காரணமாக பச்சையாகவோ வரைவதும் வழமையாயிற்று. வழிபாட்டிற்குரிய இரண்டு அவதாரங்கள் கரியோராக இருப்பதை தென்னாசிய நிறவாதம் ஏற்கத்தயாராக இல்லை.

இதெல்லாம் பழையகால கதை. இன்றைய இந்தியா பல்வேறு

னங்களையுடைய தேசம் என்று வாதிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயினும், ரிய மேன்மை பற்றிய கருத்துக்கள் ன்னும் மடியவில்லை. நிறுவாதச் ந்தனைகள் ஒழியவில்லை. சாதியமும் தன் வர்ணாச்சிரம மூலாதாரமும் லைதூக்கி வருகின்றன. படியாத பாமர க்களின் தலையில் இத்தவமான பாக்குகளைச் சுமத்திவிட்டு, தென்னாசிய ிரிஞர்கள் தப்ப முயல்வதுண்டு. ண்மையிற் தயாராகி பிரித்தானியாவில் டந்த ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக தாலைக்காட்சியிற் காட்டப்பட்டுவரும்)ந்திய கார்தர்சன் தயாரிப்பான காபாரதத்தையும் பீம்மர் Bறுக் எனும் ரோப்பியரது மகாபாரதத்தையும் ப்பிட்டால் இந்தியாவின் கலைத்துமையை துதிக்கம் செய்யும் பாமரத்தனம் வளியாகும்.

இத்தனைக்கும் கார்தர்சன் யாரிப்பை இயக்கிய B.R.சோப்ரா னுபவமிக்க இந்தியத் திரைப்பட ியக்குனர். பீம்மர் Bறுக்கின் 1988ம் டுடத் தயாரிப்பில் மகாபாரதம் டுக்கப்பட்டு அதன் கதைக்கு ஒரு ர்வதேசத் தன்மை வழங்கப்பட்டது. லகின் பல பாகங்களிலும் இருந்து டிகர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். டுங்கிலமொழியில் முழு நாள் கழ்ச்சியாகத் தயாரிக்கப்பட்டு பின்னர் தாலைக்காட்சிக்காக பிரெஞ்சு/ஆங்கில மாழிகளில் மேலும் சுருக்கப்பட்ட இந்த டுடகத்திற்கு ஒரு சர்வதேசத் தன்மையை ழங்க அதன் தயாரிப்பாளர் மிகுந்த சிரமம் டுத்தார். சில தேசிய இனங்கள் அதிக ங்குபம்மாமைக்கு நடிகர்களின் தெரிவில்

இருந்த பிரச்சினைகளை காரணம். எனினும் யேசு பற்றிய ஒரு இசைச்சித்திரத்தில் யூதாசைக் கறுப்பராகவும், யேசுவை வெள்ளையராகவும் தெரிந்து போல ஒரு அபத்தமும் பீம்மர் B றூக்கினால் இழைக்கப்படவில்லை.

இந்தியாவின் மகாபாரதத் தயாரிப்பில் கிருஷ்ணன், அர்ஜுனன், பாஞ்சாலி அனைவருமே சிவந்த மேனியராக வருகின்றனர். கிருஷ்ணன் சற்று கருப்பு என்ற வசனம் ஓரிடத்தில வந்து போயிற்று. (கிருஷ்ணன் என்றாலே கறுப்பு என்று தான் அர்த்தம். அது வேறு விஷயம்.) சகல முக்கிய பாத்திரங்களும் சிவந்த மேனியரே. வடஇந்திய தயாரிப்பு, அங்கே கரிய மேனியுடையோர் கிடைக்கமாட்டார்கள் என்று யாராவது விவாதிக்கலாம். T.V படத்தில் வரும் சில்லறைப் பாத்திரங்களைப் பாருங்கள். எடுபிடிகள், ஏவலாட்கள், காலாட்படைகள் எல்லாமே கன்னங்கரே லென்று இருப்பார்கள். இது எதனைக் காட்டுகிறது?

நிறுவெறி நமக்கு எதிராகச் செயற்படும் போது குமுறுகிற நாம் நம்முள் நிறைந்துள்ள நிறுவெறி பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்திப்பது நல்லது. இந்த வெறி நமது சமுதாய உறவுகளை எப்படிப் பாதிக்கிறது, மம்ம இனங்களுடன் நமது தொடர்புகளையும் அவர்கள் பற்றி நமது பார்வையையும் எவ்வாறு விகாரப்படுத்துகிறது என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா?

சி.சிவசேகரம்.

புதுப்பாட்டு

வெளியில் நல்ல காத்து
விரைந்து ஓடி வாரும்
புதிதாய் இசை போட்டு
படிப்போம் புதுப்பாட்டு

அக்காவும் தங்கையும் வீட்டுக்குள்ளாம்
அண்ணாவும் தம்பியும் காவலுக்காம்
அன்பை அடிமை ஆயுதமாக்கி
அடக்கி ஒடுக்கிடலாமோ?
(வெளியில்.....)

கல்லும் மண்ணும் சேர்த்து
கட்டிடம் வரும் முன்னே
சிறைகள் உருவாவதேன் பெண்ணே?
சிறையும் வதையுமா வாழ்க்கை எங்கே?
(வெளியில்.....)

பக்கத்து வீட்டு பாமினி
படலையைத் திறந்தாள் பாரடி
தடைகள் வேண்டாம் கால்களுக்கு
தரையில் நாங்கள் நடப்பதற்கு
(வெளியில்)

நிருபா

எலும்பு வயல் போல்
என் தேசம் இருக்கையில்
எழில் மங்கை புகைப்படத்துள்
என்னுள்ளம் மறைந்தது
ஏன்....

தனிமைச் சிறையில்
பனிக்குளிர் நெருடலில்
தனிமையை பகிர்ந்து கொள்ள
சம்மதித்ததினாலா?

இல்லை...
என்னைப் புரிந்து கொள்வாள்
என்ற எதிர் பார்ப்பால்

 சாந்தி சுந்தரம்

செல்வி

பல்கலைக்கழக மாணவி
பெண்ணினலைவாதி, கவிஞை
மனிதஉரிமைகள் போராளி

29.08.1991

கடத்தப்பட்டார்

றாஜினி

விரிவுரையாளர்
மனிதஉரிமைகள் போராளி
பெண்ணினலைவாதி

21.09.1989

கொலைசெய்யப்பட்டார்.

ஆபத்து நிறைந்தது

இந்த நாட்கள்

உனது கருத்தை

கூறுவதென்பது

உனக்கு நீயே

புதை குழிதோண்டுவதாகும்

இன்னமும் நீ

எனது வார்த்தைகளை

மீட்டுப்பார்ப்பாய்

நீ அவர்களைப்போன்று

இருந்தால் மாக்கிரமே

அவர்களால் விரும்பப்படுவாய்

Ismead O'Connor இன் black boys on mopeds ல் இருந்து!